

відділ сертифікації та нагляду за діяльністю провайдерів аеронавігаційного обслуговування департаменту аеронавігації.

Література

1. Про затвердження Положення про нагляд за безпекою польотів у системі організації повітряного руху та змін до деяких нормативно-правових актів: Наказ Міністерства транспорту від 31.05.2010 № 320 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE17741.html.

2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.

УДК 347.8:351.814 (043.2)

Песцов Р. Г., к.ю.н., доцент,
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова, м. Київ

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ СФЕРИ НА ТРАНСПОРТІ

Публічне адміністрування за своєю природою існування, метою та повноваженнями охоплює всі сфери життя країни. Однією з важливих складових є фінансова діяльність держави, зокрема в тій частині, яка стосується транспортної сфери країни, де державний контроль та підтримка має стратегічну мету.

Фінансова діяльність держави – це її діяльність з формування, розподілу і використання централізованих і децентралізованих грошових фондів з метою забезпечення здійснення функцій держави, публічне адміністрування, в тому числі у транспортній сфері, ін. Зміст фінансової діяльності є, в остаточному підсумку, проявом усіх функцій держави, оскільки реалізація будь-якої державної функції потребує адекватного фінансового забезпечення, а саме фінансування транспортної сфери.

Виходячи із характеру функцій здійснення, фінансову діяльність необхідно розглядати в двох сенсах. З одного боку, вона виступає як реалізація державної влади. З іншого – фінансова діяльність є виконавчо-розпорядчою діяльністю, що реалізує державне управління. Таким чином, фінансова діяльність держави в загальному вигляді виражає прояв усіх функцій держави, оскільки реалізація будь-якої функції держави неможлива без відповідного фінансового забезпечення [3, с. 12-13]. Паралелі між економічною та фінансовою природою відносин у чомусь умовні, оскільки фінанси є одним із аспектів погляду на економіку як цілісне явище.

Економічні функції держави реалізуються в процесі її економічної діяльності, яка здійснюється відповідно до цілей економічної та правової

політики на певному етапі розвитку країни. Виступаючи необхідною складовою частиною механізму соціального управління, фінансова діяльність, забезпечує спрямування фінансових ресурсів у відповідні галузі економіки, на адміністрування, зокрема розвиток транспорту тощо.

Об'єктом фінансової діяльності є відносини, що регулюють рух державних грошових фондів на всіх стадіях їх обігу (формування, розподіл, використання). У вузькому розумінні йдеться про рух грошей, що утворюють державні фонди. Суб'єктний склад відносин, що регулюють фінансову діяльність, досить традиційний і визначений (держава, територіальні громади, юридичні і фізичні особи). Роль держави в цих відносинах є подвійною: з одного боку, вона виступає як господарюючий суб'єкт, що має статус власника коштів і організатора господарської діяльності; з другого – є носієм влади, що реалізується і в галузі фінансової діяльності.

Зміст фінансової діяльності виявляється на окремих стадіях її здійснення:

1. На стадії формування централізованих і децентралізованих фондів утворюються бюджетні фонди (Державного бюджету України і місцевих бюджетів), децентралізованих фондів. Зокрема, відповідно до закону України «Про дорожній рух» всі рівні місцевих органів державної влади наділені повноваженнями створення відповідних фондів для потреб транспорту у відповідній місцевості.

2. На стадії розподілу коштів фінансова діяльність здійснюється на трьох рівнях:

— формування грошових фондів, яке відбувається, наприклад, за надходження коштів у бюджети (податок з доходів фізичних осіб, наприклад, поділяється на три частини, що надходять у місцеві бюджети різних видів);

— власне розподіл – рух коштів, уже закріплених за окремими бюджетами, на фінансування державних завдань і функцій;

— перерозподіл, який здійснюють через механізми непрямих податків, мита, трансферних платежів.

3. На стадії використання державних коштів фінансова діяльність розділяється за різними напрямками (галузями, регіонами тощо). Фінансова діяльність держави згідно процесу виконання бюджетів має можливості і зобов'язана проводити відповідні фінансові впливи на розвиток транспортної інфраструктури, експлуатацію, ремонт та інші заходи підтримки транспортної галузі.

4. На завершальній стадії – стадії контролю за рухом грошових фондів, який вирізняється подвійністю, на відміну від перших трьох стадій руху грошових фондів, які послідовно впливають одна з одної і закінчення однієї припускає початок наступної: а) з одного боку, контроль є наскрізним і здійснюється на кожній стадії руху коштів; б) з другого –

виступає як підсумковий етап у русі грошових ресурсів, що поєднує підсумково-звітні дії.

Отже, теоретичне розуміння складових публічного управління фінансовою діяльністю держави є важливою частиною у науковому зрозумінні та висвітленні питань адміністрування у галузі транспорту.

Література

1. Большой юридический словарь / [под ред. А. Я. Сухарева, В. Д. Зорькина, В. Е. Крутских]. – М.: ИНФРА, 1998. – 790 с.
2. Колпаков В. К. Адміністративне право України: підруч. / В. К. Колпаков. – К.: Юрінком Інтер, 1999. – 736 с.
3. Орлюк О. П. Фінансове право: навч. посіб. / О. П. Орлюк. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 528 с.
4. Устинова І. П. Деякі теоретичні питання публічного адміністрування фінансовою діяльністю держави у транспортній сфері / І. П. Устинова // АЕРО: матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю, Київ, 17 жовт. 2013 р. – К.: НАУ, 2013. – С. 31-33.

УДК 340.13:342.6(045)

Пивовар Ю. І., к.ю.н., доцент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Степанцова Ю. Ю., студентка,
Навчально-науковий Гуманітарний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ КЛАСИФІКАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ АВІАЦІЇ ЯК ОСОБЛИВОЇ СФЕРИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

Правовою основою публічного адміністрування державної авіації в Україні виступає Повітряний кодекс України, прийнятий 19 травня 2011 року.

Відповідно до класифікаційних положень вказаного законодавчого акту авіація в Україні поділяється на цивільну та державну (п. 4 ст. 4) [1].

Перша з них, цивільна, призначена для задоволення потреб держави і громадян у повітряних перевезеннях і авіаційних роботах та виконання польотів у приватних цілях й відповідно може бути комерційною авіацією та авіацією загального призначення.

Головною метою *державної авіації*, яка використовує державні повітряні судна, є – забезпечення національної безпеки і оборони держави та захисту населення [1].

Вказані завдання та коло суб'єктів державної авіації, яким нормативно встановлено їх виконання, в теоретичному й практичному сприйнятті